

**WYROK NSA Z DNIA 25 WRZEŚNIA 2020 R.
II GSK 3900/17**

**ZNACZENIE INTENCJI PODMIOTU I PRZYCZYŃ ZAJĘCIA PASA
DROGOWEGO**

WYROK NSA Z DNIA 25 WRZEŚNIA 2020 R.

II GSK 3900/17

W trakcie kontroli stwierdzono, że w pasie drogowym ul. W. umieszczony jest punkt usługowy o wymiarach 4,20 m x 1,70m, tj. o pow. 7,14 m², bez zezwolenia Zarządu Dróg w K. **Punkt usługowy, w którym skarżący prowadził działalność gospodarczą polegającą na wypełnianiu druków/formularzy dla osób trzecich znajdował się w należącym do skarżącego samochodzie osobowym marki (...) o nr rej. (...).** Z kontroli zajęcia pasa drogowego sporządzony został protokół, którego skarżący nie podpisał i odmówił jego przyjęcia. W toku postępowania **wielokrotnie dokonano kontroli zajęcia pasa drogowego, sporządzając z kontroli protokoły,** do których załączono mapki ewidencji dróg z naniesioną lokalizacją pojazdu w dniu kontroli oraz fotografie. Na pojeździe skarżącego znajdowały się następujące oznaczenia: **"PIT", "Zwrot VAT-u za materiały budowlane", "Wypełnianie druków wszelakich".**

WYROK NSA Z DNIA 25 WRZEŚNIA 2020 R.

II GSK 3900/17

WSA zasadnie podzielił stanowisko organów, że z materiału fotograficznego, nagrań z monitoringu oraz protokołów z kontroli zajęcia pasa drogowego wynika, że opisane wyżej zachowanie skarżącego, polegające na prowadzeniu działalności gospodarczej w punkcie usługowym w pojeździe **nie miało charakteru jednorazowego, bądź incydentalnego, lecz było wielokrotne**, co wykazał organ podając konkretne daty: w listopadzie 2015 r. - **11 dni**, w grudniu 2015 r. - **18 dni**, w styczniu 2016 r. - **15 dni**, w lutym 2016 r. - **13 dni**, w marcu 2016 r. - 4 dni, w kwietniu 2016 r. - 6 dni. Wbrew temu, co zarzuca skarżący w skardze kasacyjnej (str. 5 uzasadnienia), dołączone do akt sprawy zdjęcia wskazują, że były to więcej niż 2 przypadki w dniach udokumentowanych na karcie 293 i 278. Zgromadzone w aktach sprawy zdjęcia wskazują, że **do samochodu skarżącego wsiadały (z drukami) i wysiadały różne osoby, a nawet że tworzyła się tam kolejka** (np. zdjęcia na k. 348, 339, 338, 334, 326, 299, 296, 293, 290, 287, 284, 281, 278, 269). Należy podkreślić, że wszystkie te zdjęcia były wykonywane w różnych datach, co potwierdzają protokoły kontroli oraz daty automatycznie wydrukowane na zdjęciach.

WYROK NSA Z DNIA 25 WRZEŚNIA 2020 R. II GSK 3900/17

Ponadto skarżący w istocie sam przyznał, że w pojeździe zaparkowanym w pobliżu Pierwszego Urzędu Skarbowego prowadził działalność gospodarczą, bowiem w złożonym odwołaniu zarzuca, że: "organ nie wykazał również aby zamierzał w podobny sposób jak potraktował D.K. potraktować także inne **osoby, stanowiące konkurencję dla odwołującego się**, co oznacza naruszenie zasady równości wobec prawa", a w skardze kasacyjnej skarżący stwierdza: "**Strona, jeżeli świadczy swoje usługi to wykonuje to wewnątrz prawidłowo zaparkowanego pojazdu**".

WYROK NSA Z DNIA 25 WRZEŚNIA 2020 R. II GSK 3900/17

Zgromadzony materiał dowodowy jasno wykazał, że **nie było to jedynie parkowanie - jak w przypadku petentów urzędu - tj. nieprzekraczające długości parkowania innych użytkowników tej samej drogi, ale skarżący świadomie, w celach zarobkowych parkował swój samochód oznaczony w widoczny dla potencjalnych klientów sposób w godzinach pracy urzędu. Nie ma przy tym znaczenia, że skarżący usuwał samochód po godz. 16.30 oraz nie zajmował pasa drogowego w weekendy.** Jak bowiem podkreślił NSA w wyroku z 13 maja 2015 r., dla wykazania bezprawności działania istotne jest, że cel zajęcia pasa drogowego nie jest zgodny z funkcją i przeznaczeniem pasa drogowego i że zajęcia tego dokonano bez zezwolenia.

WYROK NSA Z DNIA 25 WRZEŚNIA 2020 R.

II GSK 3900/17

Nieuzasadnione jest zatem stanowisko skarżącego kasacyjnie zmierzające do wykazania, że jego **pojazd - sprawny technicznie, zarejestrowany i ubezpieczony** - jedynie legalnie parkował w pobliżu lub przed urzędem. Wynikałoby bowiem z tego, że zajęcia pasa drogowego można się dopuścić wyłącznie **pojazdem niesprawnym, niezarejestrowanym lub nieubezpieczonym**. W przypadku deliktu polegającego na zajęciu pasa drogowego bez zezwolenia nie chodzi o to, czym albo w jaki sposób pas drogowy zastał zajęty, lecz o to, że cel zajęcia nie jest zgodny z funkcją i przeznaczeniem pasa drogowego i że tego zajęcia dokonano bez wymaganego zezwolenia (por. wyrok NSA z 13 maja 2015 r., sygn. akt II GSK 764/14).

Każdy przypadek, w którym w granicach pasa drogowego parkują pojazdy musi być rozpatrywany indywidualnie

KORZYSTANIE Z DROGI PUBLICZNEJ ZGODNE I NIEZGODNE Z JEJ PRZEZNACZENIEM

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 października 2006 r.
I OSK 1408/05

(...) każdy przypadek, w którym w granicach pasa drogowego parkują pojazdy, czy też przyczepy do pojazdów zawierające napisy czy oznaczenia firmy, musi być rozpatrywany indywidualnie. Jednocześnie **nie można aprobować ewidentnych prób obchodzenia przepisów obowiązującego prawa**, w tym przepisów dotyczących zajmowania pasa drogowego bez zezwolenia niezależnie od tego, czy osoba podejmuje taką próbę zdając sobie sprawę z jej konsekwencji prawnych czy też nie.

KORZYSTANIE Z DROGI PUBLICZNEJ ZGODNE I NIEZGODNE Z JEJ PRZEZNACZENIEM

USTAWA

z dnia 21 marca 1985 r.

o drogach publicznych

Art. 1. [Definicja drogi publicznej]

Drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której **może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem**, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych.

KORZYSTANIE Z DROGI PUBLICZNEJ ZGODNE I NIEZGODNE Z JEJ PRZEZNACZENIEM

USTAWA

z dnia 21 marca 1985 r.

o drogach publicznych

Art. 4. [Definicje legalne]

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) pas drogowy - wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są **zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu**, a także urządzenia związane z **potrzebami zarządzania drogą**;
- 2) droga - budowlę wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, **przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego**, zlokalizowaną w pasie drogowym;
- 5) jezdnia - część drogi **przeznaczoną do ruchu pojazdów**;
- 6) chodnik - część drogi **przeznaczoną do ruchu pieszych**;

KORZYSTANIE Z DROGI PUBLICZNEJ ZGODNE I NIEZGODNE Z JEJ PRZEZNACZENIEM

USTAWA

z dnia 21 marca 1985 r.

o drogach publicznych

Art. 4. [Definicje legalne]

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

10) droga ekspresowa - drogę **przeznaczoną** wyłącznie do ruchu pojazdów samochodowych:

a) wyposażoną w jedną lub dwie jezdnie,

b) posiadającą wielopoziomowe skrzyżowania z przecinającymi ją innymi drogami transportu lądowego i wodnego, z dopuszczeniem wyjątkowo jednopoziomowych skrzyżowań z drogami publicznymi,

c) wyposażoną w urządzenia obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, przeznaczone wyłącznie dla użytkowników drogi;

11) autostrada - drogę **przeznaczoną** wyłącznie do ruchu pojazdów samochodowych:

a) wyposażoną przynajmniej w dwie trwale rozdzielone jednokierunkowe jezdnie,

b) posiadającą wielopoziomowe skrzyżowania ze wszystkimi przecinającymi ją drogami transportu lądowego i wodnego,

c) wyposażoną w urządzenia obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, przeznaczone wyłącznie dla użytkowników autostrady;

11a) droga rowerowa - drogę **przeznaczoną** do ruchu rowerów albo rowerów i pieszych, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem;

DROGA PUBLICZNA VS. PAS DROGOWY

USTAWA

z dnia 21 marca 1985 r.

o drogach publicznych

Art. 40. [Zezwolenie i opłata za zajęcie pasa drogowego. Kara pieniężna]

1. **Zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg**, wymaga zezwolenia zarządcy drogi, wydanego w drodze decyzji administracyjnej - zezwolenie nie jest wymagane w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy:
 - 1) prowadzenia robót w pasie drogowym;
 - 2) umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego;
 - 3) umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam;
 - 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3.

DROGA PUBLICZNA JAKO KATEGORIA DOBRA PUBLICZNEGO

Sposoby korzystania z dóbr publicznych:

-korzystanie zwykłe (jego „treść i zakres wynika z przyrodzonych właściwości rzeczy i z natury celu, któremu ona służy”, pozostaje pod ochroną policyjną, przepisy policyjne mają zabezpieczyć powszechność użytkowania, czyli aby użytkownicy nie naruszali tego samego prawa innych osób, mają zapewnić bezpieczeństwo i porządek, substancję rzeczy przed uszkodzeniem, „niekoniecznie musi być bezpłatne”)

-korzystanie wzmocnione (w szerszym zakresie od tego jaki przysługuje wszystkim, ustawianie kramów jarmarcznych, rusztowań, wykorzystywanie silniejsze od innych pod względem ilościowym i jakościowym, z reguły wymagane pozwolenie policyjne – „aby interes publiczny nie został narażony na szwank i aby używanie rzeczy przez ogół nie zostało uniemożliwione”)

-korzystanie specjalne (jeszcze intensywniejsze wykorzystywanie dla celów indywidualnych, ma charakter trwały, powoduje pewną zmianę substancji rzeczy publicznej, ogranicza innych w powszechnym jej używaniu np. poprowadzenie kolejki na drodze publicznej, wymagana koncesja)

(S. Kasznica, *Polskie prawo administracyjne. Pojęcia i instytucje zasadnicze*,
Poznań 1947, s. 163-164)

DROGA PUBLICZNA JAKO KATEGORIA DOBRA PUBLICZNEGO

korzystanie powszechne – konwencja

Powszechność korzystania stanowi tylko pewną konwencję. Nie oznacza wcale, że wszyscy i jednocześnie muszą korzystać z tego majątku (A. Błaś, J. Boć, *Majątek publiczny*, [w:] *Prawo administracyjne*, red. J. Boć, Wrocław 2007, s. 293).

KORZYSTANIE Z DROGI PUBLICZNEJ ZGODNE I NIEZGODNE Z JEJ PRZEZNACZENIEM

Czy intencje użytkownika są istotne?

WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 8 MAJA 2008 R., III SA/GD 70/08 KONFLIKT Z ZASADĄ POWSZECHNEGO DOSTĘPU DO DRÓG PUBLICZNYCH

Narusza zatem przepisy art. 7, 77 i 80 KPA uznanie przez organ administracji za nieistotne twierdzeń skarżącego o powodach ustawienia jachtu na parkingu w S. i zaniechanie przeprowadzenia jakichkolwiek dowodów na te okoliczności.

Wbrew temu pogłądowi należy przyjąć, że korzystanie z drogi publicznej zgodne z jej przeznaczeniem również przez pojazd opatrzony napisami reklamowymi nie wymaga uzyskania zezwolenia na zajęcie pasa drogowego na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.). Zezwolenia takiego wymaga natomiast umieszczenie w pasie drogowym pojazdu opatrzonego reklamami jeśli jego celem jest wyłącznie przekazywanie określonej informacji wizualnej użytkownikom drogi, nie zaś korzystanie z drogi publicznej zgodnie z jej przeznaczeniem.

WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 8 MAJA 2008 R., III SA/GD 70/08 ZNACZENIE INTENCJI. KONFLIKT Z ZASADĄ POWSZECHNEGO DOSTĘPU DO DRÓG PUBLICZNYCH

Rozważając to, czy w sprawie doszło do samowolnego zajęcia pasa drogowego przez usytuowanie w nim jachtu organy administracji winny mieć na uwadze ogólną zasadę powszechności dostępu do dróg publicznych, wynikającą z art. 1 ustawy. Okoliczności podnoszone przez stronę skarżącą, jako wyjaśnienie pozostawania jachtu na parkingu w S. powinny zostać szczegółowo wyjaśnione. Wbrew bowiem stanowisku organów administracji nie jest wystarczające samo stwierdzenie, że na jachcie umieszczono napisy reklamowe. **O ile bowiem jacht ten pozostawał w podróży, a postój na parkingu w S. był z nią związany - to nałożenie na jego posiadacza obowiązku uzyskania zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w sposób niedopuszczalny naruszałoby zasadę powszechności dostępu do drogi publicznej.** Zwrócić należy uwagę na to, że konsekwentne stosowanie poglądu przedstawionego w zaskarżonej decyzji w myśl którego "... powody, dla których ustawiono jacht w pasie drogowym nie mają znaczenia, zaś przesadzające jest to, że był to przedmiot odpowiadający ustawowej definicji reklamy" prowadziłoby do konieczności zwracania się o zezwolenie na zajęcie pasa drogowego przez czyniącego wymaganą prawem przerwę w podróży kierowcę samochodu ciężarowego – TIR – z naczepą opatrzoną napisami reklamowymi.

WSA W GDAŃSKU Z DNIA 8 MAJA 2008 R., III SA/GD 70/08

ZNACZENIE INTENCJI

Twierdził także, że **postój jachtu w S. wiązał się z koniecznością zabrania rzeczy osobistych instruktora oraz sprawdzenia stanu technicznego jachtu, nie był natomiast związany z reklamowaniem ofert biura turystycznego należącego do skarżącego.**

Narusza zatem przepisy art. 7, 77 i 80 KPA **uznanie przez organ administracji za nieistotne twierdzeń skarżącego o powodach ustawienia jachtu** na parkingu w S. i zaniechanie przeprowadzenia jakichkolwiek dowodów na te okoliczności.

(...) lecz zobowiązuje te organy do wyjaśnienia zgodnie z przepisami KPA dotyczącymi postępowania dowodowego wszystkich okoliczności mogących mieć znaczenie dla oceny, **czy pozostawanie jachtu w tym miejscu stanowiło zgodne z przeznaczeniem korzystanie z drogi publicznej**, czy też jego celem było wyłącznie przekazywanie określonej informacji wizualnej innym użytkownikom drogi.

ZOBIEKTYWIZOWANIE INTENCJI – GŁÓWNA I UBOCZNA FUNKCJA OBIEKTU UMIESZCZONEGO W PASIE DROGOWYM

Jeden obiekt – różne funkcje

(potrzeba obiektywizacji stanu faktycznego)

WERSJA SKARŻĄCEGO

Wyrok NSA z dnia 29 czerwca 2011 r.

II GSK 693/10

W odwołaniu, które od ww. decyzji złożył B.B., decyzji zarzucono naruszenie prawa w szczególności przez przyjęcie, że krótkotrwałe zaparkowanie w pobliżu drogi sprawnej technicznie i zarejestrowanej przyczepy samochodowej, przewożącej **ładunek w postaci tablic zawierających zdjęcia i napisy**, niepowodujący jakiegokolwiek zagrożenia dla ruchu drogowego, stanowi świadome i samowolne zajęcie pasa drogowego.

KONSTRUKCYJNE PRZEZNACZENIE POJAZDU

Wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Gliwicach

z dnia 14 sierpnia 2012 r.

II SA/GI 469/12

Teza

1. Zaparkowanie pojazdu w pasie drogowym drogi publicznej nie stanowi umieszczenia w tym pasie reklamy w rozumieniu art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.), jeżeli pojazd ten ze względu na swoje cechy konstrukcyjne i przeznaczenie służy innym celom, aniżeli wyłącznie cele reklamowe.

2. Przyczepa jest również pojazdem, co wynika wprost z art. 2 pkt 50 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.). Zatem zaparkowanie przyczepy, która jakkolwiek opatrzona jest napisami i znakami graficznymi o charakterze reklamowym, jednakże nie została konstrukcyjnie przeznaczona wyłącznie do tego celu, winno być uznane za zgodne z przeznaczeniem korzystanie z drogi publicznej, o jakim mowa w art. 1 ustawy o drogach publicznych.

ZOBIEKTYWIZOWANIE INTENCJI – GŁÓWNA I UBOCZNA FUNKCJA OBIEKTU UMIESZCZONEGO W PASIE DROGOWYM - WYROK WSA W GLIWICACH Z DNIA 14 SIERPNIA 2012 R., II SA/GL 469/12

Stan faktyczny w tamtych sprawach był jednak zasadniczo odmienny, aniżeli w niniejszej sprawie. Otóż **wówczas przyczepy, na których zainstalowane były reklamy były przyczepami konstrukcyjnie przystosowanymi wyłącznie do zamieszczenia reklam (tzw. przyczepy banerowe).**

Dodatkowo reklamy zamieszczone na tamtych przyczepach pochodziły od reklamodawców, którzy nie byli właścicielami przyczep i tym samym reklamy te nie dotyczyły informacji o prowadzonej przez właściciela przyczepy działalności gospodarczej.

ZOBIEKTYWIZOWANIE INTENCJI – GŁÓWNA I UBOCZNA FUNKCJA OBIEKTU UMIESZCZONEGO W PASIE DROGOWYM - WYROK WSA W GLIWICACH Z DNIA 14 SIERPANIA 2012 R., II SA/GL 469/12

Przenosząc tę definicję na grunt rozpoznawanej sprawy **nie sposób nie zauważyć, że przedmiotowa przyczepa nie posiadała żadnych elementów konstrukcyjnych ani też zamocowań, które służyć by miały zamontowaniu nośnika informacji wizualnej. Nie sposób bowiem za takie elementy uznać plandeki, która jest standardowym wyposażeniem przyczepy służącej do przewozu bagaży. Podobnie nie sposób byłoby uznać za takie elementy zewnętrznych elementów karoserii innych pojazdów służących do wykonywania transportu.**

ZOBIEKTYWIZOWANIE INTENCJI – GŁÓWNA I UBOCZNA FUNKCJA OBIEKTU UMIESZCZONEGO W PASIE DROGOWYM - WYROK WSA W GLIWICACH Z DNIA 19 MAJA 2010 R., II SA/GL 57/10

Rozstrzygnięcie statusu tak oznakowanych pojazdów nie jest konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem jej **stan faktyczny jest w istocie prostszy, informacja została upubliczniona na tablicy zamocowanej na przyczepie, nie na karoserii, szybie czy plandecie samochodu.**

ZOBIEKTYWIZOWANIE INTENCJI – GŁÓWNA I UBOCZNA FUNKCJA OBIEKTU, UMIESZCZONEGO W PASIE DROGOWYM

Wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach

z dnia 23 grudnia 2013 r.

II SA/Ke 869/13

Zajęcie pasa drogowego na prawach wyłączności

TEZA aktualna

Zaparkowanie pojazdu w pasie drogowym drogi publicznej nie stanowi zajęcia na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w art. 40 ust. 2 pkt 1-3 u.d.p. **jeżeli pojazd ten ze względu na swoje cechy konstrukcyjne i przeznaczenie służy innym celom, aniżeli wyłącznie cele prowadzonej działalności usługowej.**

ZOBIEKTYWIZOWANIE INTENCJI – CEL ZAJĘCIA PASA DROGOWEGO

Cel zajęcia pasa drogowego

ZOBIEKTYWIZOWANIE INTENCJI – CEL ZAJĘCIA PASA DROGOWEGO

Wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego

z dnia 13 maja 2015 r.

II GSK 764/14

Sentencja

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2015 r. na rozprawie w Izbie Gospodarczej skargi kasacyjnej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. z dnia 23 grudnia 2013 r. sygn. akt II SA/Ke 869/13 w sprawie ze skargi D. K. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. z dnia (...) sierpnia 2013 r. nr (...) w przedmiocie kary pieniężnej za zajęcie pasa drogowego bez zezwolenia

1. uchyla zaskarżony wyrok;

2. oddala skargę; 2. zasądza od D. K. na rzecz Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowoadministracyjnego.

ZOBIEKTYWIZOWANIE INTENCJI – CEL ZAJĘCIA PASA DROGOWEGO WYROK NSA Z DNIA 17 WRZEŚNIA 2019 R. II GSK 484/19

W przypadku deliktu polegającego na zajęciu pasa drogowego bez zezwolenia **nie chodzi o to, czym albo w jaki sposób pas drogowy zastał zajęty, lecz o to, że cel zajęcia nie jest zgodny z funkcją i przeznaczeniem pasa drogowego i że tego zajęcia dokonano bez wymaganego zezwolenia.**

WYROK WSA W SZCZECINIE Z DNIA 15 WRZEŚNIA 2010 R. II SA/SZ 369/10

Jak wynika z dokumentacji fotograficznej znajdującej się w aktach sprawy oraz z wyjaśnień skarżących, miejscem w którym miało dojść do **postoju i rozładowania pojazdu była jezdnia** ul. (...), na wysokości posesji nr (...), **na której obowiązywał zakaz zatrzymywania się.** (...) Natomiast jezdnia, zgodnie z jej definicją zawartą w art. 4 pkt 5 ustawy, to część drogi przeznaczona do ruchu pojazdów.

WYROK WSA W SZCZECINIE Z DNIA 15 WRZEŚNIA 2010 R. II SA/SZ 369/10

Skoro miejsce postoju samochodu dostawczego nie było przewidziane do postoju pojazdów, to zajęcie danego odcinka pasa drogowego stanowiło jego wyłączenie z normalnego użytkowania. Działanie to wyczerpywało postać **zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności**, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy(...). **Uzyskanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego legitymizowałoby działanie polegające na wyłączeniu części pasa drogowego z użytkowania poprzez zatrzymanie na jezdni pojazdu w miejscu do tego nieprzeznaczonym, wyłączając zarazem odpowiedzialność karną kierowcy.**

PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ W PASIE DROGOWYM

Art. 22. Ustawy o drogach publicznych

1. Zarząd drogi sprawuje nieodpłatny trwały zarząd gruntami w pasie drogowym.
2. Grunty, o których mowa w ust. 1, zarząd drogi może oddawać w najem, dzierżawę albo je użyczać, w drodze umowy, na cele związane z potrzebami zarządzania drogami, ruchu drogowego lub obsługi użytkowników ruchu, a także na cele instalacji urządzeń, o których mowa w art. 20g ust. 1. Zarząd drogi pobiera z tytułu najmu lub dzierżawy opłaty w wysokości ustalonej w umowie. Przepisów art. 43 ust. 2 pkt 3 i art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.

2a. W przypadku zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym partner prywatny może otrzymać w najem, dzierżawę albo użyczenie nieruchomości leżące w pasie drogowym, w celu wykonywania działalności gospodarczej.